

הטובה ודאי, שהרי בשבילה נמצא מזון וספוק לעולם.

מי שמתעדין על שלחנו ומתענג באותם מאכלים, יש לו להזכיר ולדאג על קדשת הארץ הקדושה ועל היכל המלך שחורב. ובשביל אותו עצב שהוא מתעצב על שלחנו באותה שמחה ומשחה של שם, הקדוש ברוך הוא חושב עליו כאלו בנה את ביתו ובנה את כל חרבות בית המקדש. אשרי חלקו!

בום של ברכה אינו אלא בשלשה, משום שהרי מסוד של שלשת האבות מתברך, ועל זה לא צריך כוס אלא בשלשה. כוס של ברכה צריך לתת אותה בימין ובשמאל ולקבלה בין שניהם, משום שנתנת בין ימין ושמאל. אחר כך ישאיר אותה בימין, שהרי משם מתברך.

עשרה דברים נאמרו בכוס של ברכה, וכלם הם פראוי, משום שתקוניו כוס של ברכה הם עשרה, והרי פרשוה החברים. כוס של ברכה צריך להשגיח בו בעין, משום שכתוב (שם יא) עיני ה' אלהיך בה, ולא צריך להשכח מהעין, אלא להשגיח בו.

בום של ברכה מתברך באותה ברכה שמכרף האדם את הקדוש ברוך הוא, משום (כך) שהוא סוד האמונה, וצריך לשמרו בשמירה עליונה, כמי שהוא חשיבות המלך, שהרי בשבילו נתברך שלחנו בשעת ברפת המזון שאותו אדם מכרף.

צריך ששלחנו לא יהיה ריקם, שהרי אין ברכה מצויה על שלחן ריק, כמו שבארוה, שכתוב (מלכים ב ד) הגידי לי מה יש לך בבית וגו'. ולכן שלחן לא צריך

הטובה אשר נתן לך. על הארץ הטובה ודאי, דהא בגינה מזונא וספוקא אשתכח בעלמא.

מאן דאתעדן על פתוריה ומתענג באינון מיכלין, אית ליה לאדכרא ולדאגא על קדשה דארעא קדישא, ועל היכלא דמלכא דקא אתחריב. ובגין ההוא עצבו דאיהו קא מתעצב על פתוריה, בההוא חדוה ומשתיא דתמן, קדשא בריך הוא חשיב עליה פאלו בנה ביתיה, ובנה כל אינון חרבי דבי מקדשא, ופאה חולקיה.

בום של ברכה, לא הוי אלא בתלתא. בגין דהא מרזא דתלת אבהן קא מתברכא, ועל דא לא אצטריך פוס אלא בתלתא. פוס של ברכה אצטריך למיהב ליה בימינא ובשמאלא, ולקבלא ליה בין תרווייהו, בגין דאתיהיב בין ימינא ושמאלא. ולבתר ישתיביק ליה בימינא, דהא מתמן אתברכא.

עשרה דברים נאמרו בכוס של ברכה, וכלהו הוו פדקא יאות, בגין דתקוני דכוס של ברכה עשרה אינון, והא אוקמוה חברי. פוס של ברכה אצטריך לאשגחא ביה בעינא, בגין דכתיב, (דברים יא) עיני יי' אלהיך בה, ולא אצטריך לאתנשי מעינא, אלא לאשגחא ביה. בום של ברכה, אתברך בההוא ברכתא, דקא מברך בר נש עליה לקודשא בריך הוא, בגין (כך) דאיהו רזא דמהימנותא, ואצטריך לנטרא ליה בנטירו עלאה, פמאן דאיהו חשיבותא דמלכא, דהא בגיניה, אתברך פתוריה, בשעתא דברפת מזונא, דההוא בר נש מברך.

פתוריה אצטריך דלא יהא בריקניא, דהא לית ברכתא משתפחא על פתורא ריקניא,

כמה דאוקמוה, דכתיב, (מלכים ב ד) הגידי לי מה יש לך בבית וגו'. ועל דא

להראות ריקם, שהרי הפרכות העליונות לא שורות אלא במקום שלם. וסוד זה - ובלב פל חכם לב נתתי חכמה, וכתוב (דניאל ב) נותן חכמה לחכמים. ועל סוד זה שלחן של לחם הפנים, שכתוב (שמות כח) ונתת על השלחן לחם פנים לפני תמיד.

רעיא מהימנא

תנאים ואמוראים, התפנסו כלכם, שהרי הגיעה השעה לתקן בה פלי המלך, (להחזיר ולהתקן) להאיר להתתקן לפניו, שהן: משפן, מנורה, שלחן, מזבח, פיור וכנו, ארון וכפרת וכרובים. והכל בשקל. ומשום כך צוה את ישראל, זה יתנו.

עמד תנא אחד ואמר, רועה הנאמן, ודאי כך הוא, ואותך צוה לעשות את כלם, זהו שכתוב ועשית מנורת. ועשית שלחן. וכך בהכל, וראה ועשה, ומהכל לא התקשה לך לעשות אלא שלשה דברים רשומים באותיות שמך: מ"נורה, ש"קלים, ה"חדש. למה התקשו לך?

אמר לו, זקן זקן, אתם מוציאים קשיה זו שהתקשתה לי מן מקשה תיעשה המנורה. ודאי שהכלי של הקדוש ברוך הוא היא שכניה, שהיא כלי לשמש את בעלה, היא המנורה שלו שנאמר בה (תהלים קיט) שבע ביום הללתיך, שהם: הגדלה, והגבורה, והתפארת, והנצח, וההוד, יסוד ומלכות. בשבע כלולה.

משבע הדרגות הללו - שלשת קני המנורה מצדה האחד, גוף ושתי זרועות המלך, הוא גר מצוה להאיר בהם. ושלשת קני המנורה מצדה השני, הם שתי

פתורא לא אצטרך לאתחזאה בריקניא, דהא ברפאן עלאין לא שריין, אלא באתר שלים. ורזא דא (שמות לא) ובלב פל חכם לב נתתי חכמה, וכתוב (דניאל ב) יהב חכמתא לחכימין. ועל רזא דנא שלחן דלחם הפנים, דכתוב, ונתת על השלחן לחם פנים לפני תמיד.

רעיא מהימנא

תנאין ואמוראין אתפנשו כלכו, דהא קא מטו שעתא, לתקנא ביה מאני מלפא, (ס"א לאתקנא ולאיתקנא) לאנהרא לאתקנא קמיה, דאינון: משפנא, מנרתא, פתורא, מדבחא, פיור, וכנו, ארון, וכפורת, וכרובים, וכלא בשקל. ובגין דא מני לישראל, זה יתנו.

קם תנא חדא ואמר, (ודא) רעיא מהימנא ודאי הכי הוא, ולך מני למעבד פלהו, הדא הוא דכתוב, ועשית מנורת. ועשית שלחן. והכי בכלא, וראה ועשה, ומכלא לא אתקשי לך למעבד, אלא תלת מלין דרשימין באתוון דשמך, מ"נורה, ש"קלים, ה"חדש. אמאי אתקשי לך?

אמר ליה, סבא סבא, אתוון מפיקין (דף קנ"ח ע"א) קושיא דא דאתקשי לי, מן מקשה תיעשה המנורה. ודאי מאנא דקודשא בריך הוא, איהי שכונתא, דאיהי מאנא לשמשא לבעלה, איהי מנרתא דיליה, דאתמר ביה, (תהלים קיט) שבע ביום הללתיך, דאינון: הגדולה, והגבורה, והתפארת, והנצח, וההוד, יסוד, ומלכות. שבע כלילא.

משבע דרגין אליון, שלשת קני מנורה מצדה האחד, גופא ותריין דרועי דמלפא.

איהו גר מצוה, לאנהרא בהון. ושלשה קני מנורה מצדה השנית, אינון